

Ἡ ΔΙ' ΟΣΤΡΕΩΝ
ἈΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ.

Ὁ Κύριος Σχαλουχίνος πλουσιώτατος ἔμπορος, πατήρ τοῦ ἐν Ρίγᾳ (α) διαμένοντος τὴν σήμερον τραπέζιτου, ἦτο πρότινων ἀκόμη ἐτῶν, δοῦλος τοῦ κόμητος Σχερεμέτιεφ. Οὗτος εἶχε προσφέρει διὰ τὴν ἀνακτῆσιν τὴν ἐλευθερίαν του 200,000 ρούβλια, ἀλλ' αἱ προσπάθειαι του ἀπέβησαν εἰς μάτην. Ἐλυπεῖτο διότι, ἕνεκα τῆς δουλικῆς αὐτοῦ θέσεως δὲν ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν υἱῶν του, εἰς οὓς οὐδεὶς ἐλευθερος πολίτης τοῦ Ρίγᾳ δὲν ἔδιδε τὴν θυγατέρα του εἰς γάμον. Ἡ τύχη ἐβοήθησε τὸν Κύριον Σχαλουχίνον ν' ἀνακτῆσιν τὴν ἐλευθερίαν του ὡς ἐξῆς: Μετὰ δύο ταξείδια, τὰ ὁποῖα εἶχε κάμει κατὰ χειμῶνα χωρὶς νὰ δυνηθῆ νὰ ἐπιτύχῃ παρὰ τοῦ Κυρίου του τὴν ἀπελευθέρωσίν του, ὁ Κύριος Σχαλουχίνος ἐπανῆλθε καὶ τρίτον εἰς Πετρούπολιν κατὰ μέσα μαρτίου. Εἶχε παραλάβει τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεώς του ἰκανὴν ποσότητα ὀστρέων, ἐκ τῶν ὁποίων ἔλαθε μεθ' ἑαυτοῦ, ἵνα προσφέρῃ εἰς τὸν Κόμητα, ἐν κἀνίστρον πλήρες. Φθάσας εἰς Πετρούπολιν, κατευθύνεται ἀμέσως εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου του, ὅν εὐρίσκει προγευματίζοντα μετὰ τινῶν τῶν φίλων του ἢ τράπεζα ἦν πολυτελεστάτη, ἀλλὰ τὸ μόνον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἔλλειπεν ἦσαν ὀστρεα. Ὁ κόμης ὑβρίζει, καθ' ἣν στιγμήν ὁ κύριος Σχαλουχίνος εἰσῆρχετο, τὸν μάγειρον αὐτοῦ, ὅστις ἔλεγεν ὅτι δὲν ἠδυνήθη νὰ εὔρῃ εἰς ἅπασαν τὴν Πετρούπολιν οὔτε ἐν ὀστρεον, καὶ ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἦσαν τὴν προτεραίαν εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ Κυρίου * * * τῷ εἶχον σταλῆν διὰ τοῦ ταχυδρομείου. Εἰς τὴν θέαν τοῦ Σχαλουχίνου ὁ κόμης ἐφώναξεν,

(α) Πόλις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ῥωσσίας.

— Ἰδοὺ ὁ Σχαλουχίνος ὅστις ἔρχεται πάλιν διὰ νὰ μεζήτησῃ τὴν ἀπελευθέρωσίν του! Ἀὐ! φίλτατέ μοι, εἰς μάτην μοι προσφέρεις 200,000 ρούβλια, τῶν ὁποίων ἀνάγκην δὲν ἔχω· εὔρον μοι ὀστρεα διὰ τὸ πρόγευμά μου, καὶ σοὶ χαρίζω τὴν ἐλευθερίαν σου.

Τότε κλίνας τὴν κεφαλὴν ὁ κύριος Σχαλουχίνος, νύχαρήστησε τὸν κόμητα διὰ τὴν χάριν ταύτην, λέγων αὐτῷ ὅτι τὰ ὀστρεα εὐρίσκονται εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον. Ὁ κόμης ἀφοῦ εἶδε τὰ ὀστρεα ὑπέγραψε πάραυτα τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς ἀπελευθέρωσεως ἐπὶ τοῦ πώματος τοῦ κανίστρου· εἶτα ἀποτανηθεὶς πρὸς τὸν Σχαλουχίνον τῷ εἶπε, — Τώρα Κύριε Σχαλουχίνε καθήσατε νὰ συμφάγωμεν.

Χάρις εἰς τινὰς δωδεκάδας ὀστρέων, ὁ δοῦλος ἔγεινεν ἄνθρωπος. (β)

— — —
ΑΝΕΚΔΟΤΑ.

1.

Ὁ Κύριος Σβίφτ, ἐνῶ ἠτοιμάζετο νὰ ἱππεύσῃ, ἐζήτησε τὰ ὑποδήματά του. « Διατί εἶναι ἀκάθαρτα; » ἠρώτησε τὸν ὑπηρέτην του ὁ Πρύτανις τοῦ ἁγίου Πατρικίου. — « Ἐνόμισα περιττὸν νὰ τὰ καθαρίσω, ἀπεκρίθη οὗτος, διότι μετ' ὀλίγον πάλιν θὰ τὰ λερώσητε. » — Εἰς τὴν ἐπιστροφὴν, ὁ ὑπηρέτης ἐζήτησε παρὰ τοῦ Σβίφτ τὴν κλεῖδα τῆς ὀψοθήκης. — « Τί θὰ τὴν κάμῃς; » ἠρώτησεν αὐτῷ ὁ κύριός του. — « Θὰ προγευματίσω. » — « Ὡ! εἶπεν οὗτος, ἐπειδὴ μετὰ δύο ὥρας θὰ πεινάσῃς ἐκ νέου, εἶναι περιττὸν νὰ φάγῃς τώρα. »

2.

Ὁ Βαρῶνας δὲ Βιφιέλδος ἀστρονόμος, ἐζήτει νὰ γίνῃ μέλος τῆς Ἀκαδημίας τοῦ

(β) L. Volowski, Περὶ τῆς δουλείας εἰς Ῥωσσίαν.

Βερολίνου. Ὁ πρῶτος αὐτοῦ τίτλος ἦν, ἡ ἀνακάλυψις κομῆτου τινός, ὅστις ἐμελλε, κατ' αὐτὸν, ἐντὸς ὀλίγου χρόνου νὰ ἐγείσῃ τὴν γῆν καὶ νὰ θραύσῃ αὐτὴν ὡς ὕαλον. Ὁ πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας, μετὰ τὰς δευσάσας φιλοφρονήσεις, τῷ ἔδωκε νὰ ἐννοήσῃ ὅτι, ἐπειδὴ μὲ τὴν ἐπαπειλουμένην καταστροφὴν τῆς γῆς ἤθελε συνάμα καταστραφῆ ἀναμφισβύτως καὶ ἡ Ἀκαδημία, διὰ τοῦτο ἔκρινεν ἀνωφελὲς τὸ νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς παραδοχῆς αὐτοῦ ὡς μέλους. « Ποία ἡ ἀνάγκη, εἶπε πρὸς αὐτὸν, νὰ ἦναι τις ἀθάνατος διὰ τοσοῦτο μικρὸν χρόνου διάστημα; »

3.

Ὁ Διδερῶτος ἐδιηγεῖτο ὅτι ἐνῶ ἐπερίπαται ἡμέραν τινὰ εἰς Μοντμορενσὺ μετὰ τοῦ Ρουσώ, εὐρέθη μετ' αὐτοῦ ἔμπροσθεν λίμνης τινός. Ἰδοῦ, εἶπεν ὁ Ρουσώ, τὸ μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπεφάσισα πολλάκις νὰ πέσω διὰ νὰ δώσω οὕτω τέλος εἰς τὴν ζωὴν μου. — Διατί δὲν τὸ ἔκαμες; ἠρώτησεν ἀταράχως ὁ Διδερῶτος. Ὁ Ρουσώ, θαυμάσας τὴν ἀδιαφορίαν, μεθ' ἧς ὁ Διδερῶτος ἐποίησε τὴν ἐρώτησιν ταύτην, ἐστάθη ἐπὶ τινὰς στιγμάς, εἶτα ἀπεκρίθη: — « διότι εἶχα θέσει πρότερον τὴν χεῖρα καὶ εἶδον ὅτι τὸ ὕδωρ ἦτο πολλὰ ψυχρόν. »

ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΗΝΩΝ
ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ
ΓΕΡΜΑΝΟΙΣ.

Ἰανουάριος, —	Μῆν τοῦ χειμῶνος.
Φεβρουάριος, —	» τοῦ βορβόρου.
Μάρτιος, —	» τῆς ἀνοιξέως.
Ἀπρίλιος, —	» τοῦ Πάσχα.
Μάιος, —	» τοῦ ἔρωτος.
Ἰούνιος, —	» λαμπρός.

Ἰούλιος, —	» τῶν χόρτων.
Αὐγουστός, —	» τοῦ θερισμοῦ.
Σεπτέμβριος, —	» τῶν ἀέμων.
Ὀκτώβριος, —	» τοῦ τρυγητοῦ.
Νοέμβριος, —	» τοῦ φθινοπώρου.
Δεκέμβριος, —	» τοῦ ἄδου. (τῆς ταραχῆς).

ΓΝΩΜΙΚΑ.

- Ὁ πρῶτος τὸν μεθυσμένον σὺν τὰ μάτια του τὸν ἔχει
— Ὄταν τὸ σπῆτι τοῦ γειτονός σου καίεται, πάν-
τεχε καὶ τὸ δικό σου.
— Ἄλλου τὰ καρκαρίσματα καὶ ἄλλου γεννοῦν ἡ κότες.
— Μὴν ἀκούς ἓνα καὶ νὰ κρίνης δύο,
— Στῶν ἀμαρτωλῶν τὴν χώρα ἀδικος κριτῆς καθίζει.
— Τὸ μεγάλο ψάρι τρώγει τὸ μικρό.
— Ἀμαθὸς βρακὶν ἐφέριε,
Κάθε πάτημα τὸ ἴσριε.
— Στραθὸς βελόνι ἴγρυσε, μέσα ἔς τὸν ἀχυρῶνα,
Κι' ἐκουτσοχέρης ἔκαμα καλάθι νὰ τὸ βάλῃ.
— Τὸ καλὸ ἀρνὶ βοῦζάνει δὺς μανάδες, τὸ κακὸ οὔτε
τὴν μάγαν του.
— Μὲ τὸν δίκον σου φάγε καὶ πιεὶ καὶ πραγματεῖάν
μὴν κάμνης.
— Κάθε ψεύστης ἔχει καὶ τὸν μάρτυρά του.
— Ὁ φρόνιμος ἀν γελασθῆ, σ' ὀλίγον δὲν γελιέται.
— Βασίλη, τίμα τὸν παπᾶ καὶ σὺ παπᾶ ἔχε γνώσι.
— Παλαῖς ἐχθρὸς φίλος δὲν γίνεται.
— Ὅσοι εἰσὶ πάντα φαίνου, καὶ κομμάτι παρακάτω.
— Πάρε με ἔταν μὲ εὐρης, γιὰ νὰ μ' ἐχῆς ἔταν θέλης
— Μίᾶς στιγμῆς ὑπομονή, δέκα χρόνων χουζούρι.
— Μίττα πού δὲν τρώγει τί σὲ γνοιάζει ἀν καίεται;
— Ἐνας ζουρλὸς ρίχνει τὴν πέτρα εἰς τὸ πηγάδι, καὶ
ἐκατὸν φρόνιμοι δὲν τὴν βγάζου.
— Ὡς θέλεις τα δὲν γίνονται, θέλε τα κι' ὡς γίνονται.
— Τῶν ἀκριθῶν τὰ στάμμενα σὲ χαροκόπου χέρια.
— Τί θὲς τὰ χίλια πέρπερα καὶ κακὴθῃ γυναῖκα;
Τὰ χίλια πέρπερα πετοῦν, καὶ ἡ κακὴθῃ μένει.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ὁ γουνεχῆς δὲν μ' ἀγαπᾶ, ποτέ του δὲν μὲ θέλει,
Κι' ἔταν μ' ἰδῆ ἔς τὸν διάβολον καὶ παρεκτὶ μὲ γέλλει.
Ἄλλ' ἀν προσθῶς εἰς τὴν ἀρχὴν τ' ὀνόματός μ' ἐν γράμμα.
Τότε εἰς τὸ κεφάλι του μὲ θέτει ἐν τῷ ἄμα.